

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Deák Ferencz-utca 12. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

B lyegtelen levelet nem fogadunk el.
Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Janosi-utca 35., illetve Ki-pást-tér 4. sz. alatt
R Vozáry Gyula tanárnál. — Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előrefizetés, hirdetemény, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petítor térfogata 6 kr.
Bélyegdíj minden beiktatás után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Janosi-utca Czikora-fele házában, nem különben minden hazai pósthivatal. Az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány uján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

SZÖLLŐSI ISTVÁN.

Nem vagyunk barátai oly ünnepeketeknek, melyek bár nagy érdek következményei lehetnek, de száz eset közül kilenczvenkilencszer ez érdek alig választhatók el akár az erkölcsi, akár a honpolgári kötelességektől. Mindazonáltal csodálkozásunkat sem fejezzük ki a fölött, hogy a nagyközönség nem mérlegeli az érdemeket avval a mérleggel, melylyel az ellenkezőt, az érdemtelenséget szokta s így igazságtalanságba süllyed, melynek következménye az, hogy mai napság a nagy embereket a közvélemény csinálja, az emeli egy bizonyos piedestálra, nem ritkán csak azért, hogy annál mélyebbre alacsonyíthassa a következő pillanatban

Innen van az, hogy valódi nagyságok körünkben vagy nincsenek, vagy ha vannak, saját kortársainkkal szemben optikai csalódásnak lévén kitéve, nem látjuk őket. Nem látjuk, mert mindnyájan rabjai vagyunk a közvéleménynek, mely a kötelességek teljesítéséből érdemtel farag; felkap egy nevet s azt a hir szárnyain végig röpti Kárpátoktól Adriáig; fátyolt borít az emberi gyarlóságokra és tévedésekre, kegyeltjét egy pontban dicsőíti, s meg van a ezim arra, hogy ünnepeljenek.

Közelebről egy ünnepély folyt le városunkban, melynek hőse távol állt attól, hogy magának halhatatlan érdemeket s azoknak nyilvános elismerését arrogálja. Az ünnepelt férfiú ötven évig volt munkása a hazai leánynevelésnek, s ez emberöltőig érő idő alatt kötelességét mindig híven és pontosan teljesítette elődjairól, a szülők s a nagy közönség legbensőbb meglegedésére. E férfiú Szöllősi István, ki nem tartozik azon nagyságok közé, kiktől fentebb szólottunk, kinek nevét a közvélemény és hir nem kapták szárnyaikra, hogy e hon térs határain végig hurcolják, kit nem kimagasló egyes tényei, hanem hosszú élete folyásával harmonikusan összeolvadó közhasznú szolgálatai avattak igazi nagygyá. Az ekként megfutott életpálya, melynek egyetlen pillanata sem adott alkalmat arra, hogy abban a nyegleges gáncsolni valót találjon, megérdemli, hogy nyilvános elismerésben részesüljön.

„Sokan lehetnek hivatottak, de kevesek választottak“; e bibliai mondás fényes bizonyága

annak, hogy a hivatással párosult kötelesség teljesítés magában véve még nem érdem, mert az Úr választottjának kell lenni annak, ki ezeltudatos munkásságában aként tudja vezérelni saját élete fonatát, hogy abban az Úr meglegedését találja, s számára oly életpályát biztosítson, melynek felével is meglegedszik az, ki önmagának nem volt eléggé hű sáfára.

Szöllősi István 50 évig tanította városunk polgárainak leánygyermekkeit; ötven évig tanította főgymnasiumnak ref. növendékeit egyházi énekekre, s ugyenennyi ideig vezette a kálvinista hívek áhitatos énekléseit.

Nagy érdem!

Üdv Szöllősi Istvánnak a tanítói kar Nesztorának, a leánynevelés s a közhasznú tevékenység öreg munkásának!

Értekezlet a tisztújítás tárgyában.

Gömörmegye megyebizottsági tagjai Rimaszombatban f. hó 11-ikén népes értekezletet tartottak a megejtendő tisztújítás tárgyában. Az érdekeltséget mutatja az, hogy körülbelül 120 megyebizottsági tag gyűlt össze. A gyűlés, — melyen nem egy-két talpraesett szónoki-beszédet hallottunk pro és contra, — azon boldog kort juttatta eszünkbe, midőn az elvek harezát az érvek özönével s azon tudattal vívták az ellenpártok, hogy méltó ellenféllel áll szemben egyik is, másik is; hogy ellenfelét méltán megilleti a tisztelet és becsülés.

Az összejövetel kifolyása volt egy szűkebb körű s már lapunk hasábjain említett értekezletnek, melyből kiindulva Farkas Ábrahám vázolta az értekezlet célját s egyszersmind felhívta a jelenlevőket elnök és jegyzőválasztásra.

Elnökké Farkas Ábrahám, jegyzővé Máriaassy Gyula választatván meg, az elnök felhívja az értekezlet figyelmét a tárgysorozat megállapítására, nemkülönbön azon módozatok körvonalozására, melyek szerint minden egyes állás, nemkülönbön az ezeket jelenleg betöltő tisztviselők képessége, szorgalma, szóval, hogy úgy fejezzük ki magunkat, rátermettsége megbíráltassék.

Erre élénk vita indult meg. Szót emelt Szentiványi Árpád országgyűlési képviselő. Sokan — úgy mond — rózsás szinben látják a

jövőt, pedig kérdés, a kinevezett tisztikar jobban fogja-e kötelességét teljesíteni, mint teljesítették azok, kiket eddig választottunk. Mit igazoi a belügyminiszter azon kijelentése, hogy míg igen sok megyében a hivatalos vizsgálatok alkalmával rendtelenségeknek jutottak tudomására, addig Gömör mindig példánymegye volt s az ma is. Ezért ide vizsgáló-bizottság küldésére szükség nem volt eddig sem, nincs most sem. De a tisztviselők választása felett átesapott a korszellem, s így ez a választás minden valószínűség szerint utolsó leend. S épen azért legyen ez a megye multjához, jelenéhez és méltóságához illő; ejtsük azt meg úgy, hogy méltó zárköve legyen a multnak s biztos alapja a jövőnek. Így állván a dolgok, indítványozza, hogy bizottság küldessék ki, mely minden állásra arra alkalmas egyéneket jelöljön ki, kikre az egyhangulag kijelölendő alispán tegye meg a maga észrevételeit, hogy szerinte alkalmas-e a számára kijelölt állás hű és pontos betöltésére; továbbá, hogy a főispán, nem mint főispán, küldöttségileg kéressék fel az értekezletben való megjelenésre; végre hogy a kijelölés azon sorrendben történjék, hogy először a központi, azután a járási tisztviselői állásokra jelöltessenek ki a megválasztandók, még pedig rang szerint.

Dapsy Vilmos szerint „az összejövetel célja az, hogy minden keserűségnek s az ebből származható izgalomnak eleje vétessék, vagy ha már ez el nem háriható, lehetőleg enyhíthessék. A bizottsági kijelölést hosszadalmasnak és nem célravezetőnek tartja; valamint nem fogadhatja el, azt sem, hogy az alispán, ki maga is választás alá esik, még ha egyhangulag jelöltetik is, bírálatot gyakorolhasson az egyes jelöltek fölött, mert legyen az bármily tárgyilagos, bármily körültekintő és igazságos, mindenesetre kellemetlenséget idéz elő; hogy a főispán küldöttségileg hívassék be, valamint hogy a sorrend a tett indítvány értelmében állapíttassék meg, s hogy az alispán is a jelölés után küldöttség által hívassék meg, azt elfogadja. De óhajtja, hogy első sorban jelöltessenek azok, kik az egyes állásokat betöltik most, jogában állván minden tagnak, ha egyikkel másikkal, meglegedve bármily tekintetben nincs, mást vagy másokat, kik szerinte alkalmasabbak, ajánlani. — Mert azokat, kik hivatalos állásukat oly lelkiismeretes pontossággal töltik be, mint megyénk

TÁRCSA.**Ősziséta.**

Ágnak lombja hull a földre,
Bús avar lesz levele:
Szép reményim lombos zöldje
Igy hervadt, így hullt le,

Fáru omlott hervadt lombot:
Egykedvűen gázolom:
A meg nem ért sok szép reményt
Hej! de holtig gyászolom.

Ferber Albert.

Szöllősi István életrajza.

A becsülettel megfutott pályájú férfiú életrajza országvilágra szóló eseményeket nem foglal ugyan magában, mindamellett méltó arra, hogy e lapok hasábjairól szélesebb körben vegyének tudomást a szerény ember életviszonyairól.

Hiszen nem is szükséges, nem is lehet, hogy mindenkinék szerteszét hangoztassák nevét széles e hazában, vagy a nagy világon; elég, ha valaki tisztességgel felel meg élethivatásának s abban a körben, legyen bármily szerény is, a legjobb meglegedésére működjék.

Ilyen volt Szöllősi István. Született 1816. decz. 10-én, Alsó-Vadászon, Abaujvármegyében, hol a helybeli elemi iskolában kezdte a deák nyelv tanulását, majd 1827/28. tanévben a sárospataki főiskolánál az alsó szófizési (inferior syntaxis) osztályba vették fel.

A gymnasiumot végezve 1833-ban, mint togátus subribált. Az 1834. évet segédtanítói minőségben töltötte Jánosiban, honnan a következő év elején pályája tovább folytatása végett ismét Sárosnagypatakra ment, s hallgatta a felsőbb tudományokat s hittudományt, a mikor egyszersmind a főiskola énekkarának praecentorává (főénekkesévé) választották meg.

Ebben a helyzetben találta az 1839. év, midőn boldogemlékeztető Terhes Sámuel felszólítására a rimaszombati ev. ref. egyházban elfogadta az énekvezéri s leánytanítói állomást s abba az említett lelkész ugyanazon esztendőnek november havában be is iktatta.

Mint tanulót, társai nagyon szerették. Hangjáért és szerény modoráért, úgy tanuló korában mint az életben folyvást általános tisztelt és szeretett ember vala. Énekével 1839. év őszén az ugoecsi forgolányi templomszentelésen nagy elismerést vívott ki magának.

Nevezetes tényként említi föl ismerősei, hogy 1839. év őszétől fogva minden lelkészével, mint előjárójával a legkedvesebb viszonyban volt, a mi pedig igazán szólva, a legnagyobb ritkaságok közé tartozik.

Az 1847. óta divatba jött iskolalátogatás óta iskolájában mindig mint kitűnő osztályzatu és példánytanítót tüntették fel az egyházlátogatók; s folyvást haladt a korral úgy a tantárgyak tanulmányozásában, mint a módszerek sikeres alkalmazásában.

A gömörmegyei ev. ref. tanító-egyesületnek három éven át volt tisztelt és kedvelt elnöke.

Tanítósa kezdetétől fogva szakadatlanul vezette

az énekkart, m ivelte az ének- és zeneművészetet, éltető lelke vala a kórusnak.

Társadalmi téren is úgy viselte magát eleitől fogva: hogy nemesak a gyűlekezetnek minden rétege, a kicsinyek és nagyok, a szegények és gazdagok, előkelő és egyszerű ember is, hanem minden felekezeti egyének is általános rokonszenvével találkozott, mit bizonyít a nemrég bezajlott ünnepségen kívül az is, hogy a legelőkelőbb állású fiatalabbak is „Szöllősi bácsi“ névvel tisztelik.

Mint magán ember, rendes anyagi viszonyok között, soha senkinek nem maradt adós, s ha bár nem valami fényes fizetéssel vala, mégis tisztességesen megélt belőle nagy számú családjával; pedig bizony a sors esapása, mely mindnyájunkkal közös, őt is sújtotta olykor-olykor. Három évvel ezelőtt veszté el kedves nejét: Soós Teréziát, a kívül mind végig a legszebb házasságot élte. Számos gyermekei közül ma már csak kettő van életben. A szenvedések alatt is erős maradt lelke, nem panaszkolta baját senkinek; tárta, a mit a sors rá mért, megnyugodott vallásos hittel sorsában, s mint kitűnő családapa gyermekei és unokái fölnevelésére és gondozására fordította fő foglalkozásán kívül idejét. Nem vetette meg a társas élet örömeit sem, hol mindig tudta kedves és megnyerő modorával megnyerni a jelenlevőket. Résztvétel volt ismerőseinek baja iránt is, s nem késett vigasztalni bajában a szenvedőket sem. Ad multos annos! R. V. Gy.

tisztviselői, azokat nem ajánlani és nem jelölni még csak nem is lehet.

Hasonló szellemben nyilatkozott Hevessy Bertalan, ki semmi szín alatt nem akarja az alispánt az ítéletmondás által kényes helyzetbe hozni, sőt ez nem is szabad, minek folytán történjék a jelölés nyíltan itt, mely szebb is és férfiasabb is. A többiekben Dapsy Vilmos nézetéhez esatlakozik. — Szentiványi Árpád felvilágosító felszólalása után Farkas Abrahám, Bornemisza István országgyűlési képviselő és Fekethe Nándor szólottak a kérdéshez. Bornemisza kimondta, hogy az alispán meghívandó, de vélemény nyilvánításra felhívni nem kell; Fekethe pedig arra figyelmeztette a gyűlést, hogy a jelölés úgy és akként történjék, hogy ez a vidéki megyebizottsági tagok tevékenységének irányadóul szolgálhasson. — Az értekezlet Hevessy indítványa szerint a nyílt jelölést fogadta el.

A főispán meghívására Dapsy Vilmos elnöklése alatt Szentiványi Árpád és Fáy Barna megyebizottsági tagokból álló küldöttséget küldött ki a gyűlés, de a főispán kinyilatkoztatta, hogy a kérésnek eleget nem tehet, mert még a látszatát is kerülni akarja annak, hogy ő, mint a megye első hivatalnok, befolyását vagy hivatalos állását bárki mellett vagy ellen s bármely állás betöltése kérdésénél latba vetni még csak szándékoznék is. A főispánt lelkes övatióban résziesítette a megye közönsége a küldöttség tolmácsolásából megismert válasz elhangzása után.

Olvastattak az egyes állások s a jelöltek nevei: Alispán: Bornemisza László (lelkes éljenzés), kit küldöttség hívott meg az értekezletre s éljenzés közt foglalt helyet a zöld asztalnál; főjegyző: Ujházy Lajos, I-ső aljegyző: Lukács Géza, II. aljegyző: Máriássy László, ügyész: Abonyi Pál, házipénztárnok; Kriston László, penztárnok; Dapsy József, árvaszéki elnök; Török Balint, kit szintén küldöttségileg hívnak be; úlnökök: Szakall Vineze és Kubinyi Andor, eddigi tisztviselők közmegelegedéssel egyhangulag jelöltettek ki, s mindenik név felemelésénél lelkes éljenekben tört ki a közönség. A harmadik árvaszéki úlnöki állásra Török László eddigi tisztviselővel szemben Szentiványi Árpád Polgárv. Károlyt ajánlja, mindkettő jelöltetett; az árvaszéki jegyzői állásra Hámos László, Madarász Samu eddigi jegyzőt, Bornemisza István Fornéth Gyulát ajánlotta; mindkettő jelöltetett. — Az egyes járásokban Rozsnyóra főszolgabíróvá Kubinyi Géza, szolgabíróvá Tomory Géza; a n-őrczeiben fősz. Maléter Ede, szolgabíróvá: Kuna Aurél; a tornaljai járásban főszolgabíróvá Szontagh Zoltán, szolgabíróvá: Osváth Dániel egyhangulag kijelöltettek. A rimaszombati járásban főszolgabíróvá egyhangulag Kubinyi Gusztáv, szolgabíróvá pedig Bányay Ferenczel szemben, kit Fáy István s több megyebizottsági tag ajánlott, Henney Kálmán Porupszky Imrét, Hámos László pedig Szentmiklóssy Bélát ajánlotta, mindhárom ki lett jelölve. — A rimaszécsi járásban Sándor Béla jelenlegi főszolgabíróval szemben, Vajda Ferdinánd ajánlatára Draskóczy László jelöltetett ki, szolgabíróvá pedig egyhangulag gróf Almássy Arthur.

Az ekként kijelöltek névsora s az állás, melyre kijelöltettek. Institoris Endre megyebizottsági tag indítványa folytán még egyszer fololvastatván, a népes értekezlet az elnök és a jelöltek éljenzésével oszlott szét. □

A Szöllősi-jubileum.

Régen nem volt a rimaszombati ev. ref. egyháznak s általában a város közönségének oly megható és lélekemelő ünnepe, mint a minő a Szöllősi István ötvenéves énekvezér és leánytanító jubileuma volt nov. hó 10-dikén d. e. a rimaszombati ev. ref. templomban s délután a „Három Rózsa” vendéglő legnagyobb termében. 9¹/₂ óra-
kor a mondott napon zsufolynag megtelt a kálmintai templom díszes közönséggel, melynek soraiban örömmel láttuk a különféle helybeli hivatalok, egyházfelekezetek, testületek előjáróit és képviselőit, minden rendű és rangú férfi- és nő-, gyermek- és ifjúságot. A esinos feliratu templomi tábla alatt, a papok székeiben helyezkedett el a felsőborsodi ev. ref. egyházmegyei esperes Debreczeni Gábor, az ünnepeltnek érdemekben megöszült tisztos barátja; szemben a szószékkel többek közt ott láttuk a dísz magyarruhás polgármesteren és a helybeli előkelőkön kívül Járossy Endre tiszlezi állami el. igazgatót, Perjessy László nagy-
rőcei polgári iskolai tanárt, Osenka Bélát, a rőcei takarékpénztár igazgatóját, Füzessy Márton likéri gyári tanítót, Mihalik Dezső, nagy-rőcei uradalmi jogtanácsost, stb. stb. Az ünnepen a „Szent Isten noha Néked” kezdetű invocatio után az egész gyülekezet orgonakísérettel éneklé a CXIX. zsoltárt, melyből, minthogy az ünnepelt jelesre nagyon ráillenek, im itt közlöm az első verset:

„Az oly emberek nyilván boldogok,
A kik igazsággal járnak éltökben;
És Isten törvényire vagyon gondjuk,
És a szerint élnek minden időben;
A kik szent bizonyosságát megőrzik,
És az Istent szívök szerint keresik.”

A második vers elzengése után Szalóczy Dániel helybeli lelkész lépett a szószékre s mondott Pál Tim. 1-ső lev. III. r. 13. v. alapján olyan remek beszédet, a mely

az egész hallgatóság teljes figyelmét megérdemelte. A pártját ritkító szónoklat lapunk jövő számában olvashatja a tisztelt olvasó. Az ünnephez méltó, szintén fekölt szellemű imádság elhangzása után Horváth János, Nagy Ferencz és Szabó József egyháztanácsosok, mint küldöttség vezetők le az orgona mellől az ősz férfit s kérték, hogy fogadja el a szószék alatt levő emelkedetebb helyet mely szószéggel volt bevonva, s a hol a szék fölött díszes virágfüzér mintegy gloriát képezett. Erre a helybeli ev. ref. énekkar Fülep Béni másik tanító jeles vezetése mellett kellő szabattal szegett el egy alkalmi éneket.

Terhes Pál lelkész üdvözölte az egyháztanács és község nevében Szöllősi István 50 éves énekvezért és tanítót. A magasatos érzületre valló és jól átgondolt beszéd im itt következik:

„Mélyen tisztelt közönség. Tiszteletes ünnepelt férfiú!

Kinek számodra a mennyei Gondviselés kegyéből azon ritka és csak kevesek által éreztetett szerencse jutott osztályrészül, hogy életed alkonyodó estéjén szívöböl és őszintén üdvözölhetünk itt az Úr házában, örömmünnepet ülvén azon szép alkalomból, mely szerint az oly tiszteletre méltó, de igazán fáradságos tanítói pályán immár félszázadot hű munkásságban eltöltöttél.

Ha meggondoljuk mindazon nehézségeket, azon változatos, viszontagsággal teljes és sokszor valóban súlyos időviszonyokat, melyek a félszázados pályá göröngyét képezték, lehetetlen, hogy mindenekelőtt úgy ne üdvözöljünk, mint kipróbált hűségű, harcodott bajnokot, kinek azonban nem oly fegyver volt és van még most is kezében, a mely pusztít és öldököl, hanem az, a mely eleven, a melynek győzelme áldás, t. i. a nép gyermekeit nemzedékeken át világozó és jobbitó tanítás lelki fegyvere.

Tiszteletreméltónak mondtam a pályát, melyet a világ háládatlannak szokott nevezni. Háládatlannak, a melynyiben tapasztalható, hogy nem adatik mindazoknak, a kik e téren vetnek, hogy egyszersmind arassanak is, vagyis, hogy fáradozásaik díjjal mindig megtalálják a hálás köszönetet, a méltó elismerést, anyagi és erkölcsi jutalmazást.

Az azonban én úgy találok, hogy valamely pályát tiszteletreméltóvá tulajdonképen az tesz és tehet, a ki rajta fut, s ehez való szükséges kellek: a hivatottság, tiszta jellem, köteletségérzet, ernyedetlen szorgalom, kitartás, a korról előrehaladni tudás, bármily körülmények közt a esüggedéstől óvó derült vidám kedély, s mindezek koronáján az életbölcsesség. Az ily kellekekkel felruházott tanító napjainkban már nem panaszkodhatik többé a világ hálátlansága felől.

Jelenkorunk, mely a népek és országok valódi esalhatlan erejét, támaszát többé nem egyedül a durva anyagi erő kifejtésében, hanem a szellemi erő s hatalom izmosodásában kénytelen felismerni; az elődök mulasztásait jóvá akarja tenni az által, hogy a tanügy felkarolásával felkarolni ohajtja mindazok ügyét, kik a népnevelés oltára körül tesznek nagybecsű szolgálatot.

A magyar prot. egyház, saját vallása szolgálát sem vehetvén körül a világ szerint való javak bőségével vagy fényével, — oly anyagi jutalmazásban, melyet a hű és hosszas szolgálat érdemelne, nem részeltetheti az annyira nagyfontosságú népnevelés közvetlen szolgálát, a tanítókat sem; a mit adhat és a mit a rimaszombati reformált egyház az ünnepélyes alkalommal ad is, az ünnepeltnek kiüntetésül, a kartársaknak buzdításul, a tisztelt közönség részvételenek méltánylásul, az, az anyaginál nagyobb értéket képviselő jutalom: az erkölcsi elismerés.

Azért, midőn egyházunk s egyháztanácsunk nevében és megbízásából szerencsem van tolmácsolni az üdvöklivánatok, hozzád, ötven év fáradságos küzdelmei után is még az Úr jóvoltából köztünk maradt és még mindig munkálkodni szerető férfiúhoz, eszembe jutnak ama veheménsi igék, melyek hajdan az Úr házában örömmünnepen hangzottak fel: „E mai nap az Úrnak szenteltetett, ne bánkodjatok, hanem az Úrnak öröme legyen erősségetek. Menjetek el és hozzatok olajágakat, hozzatok mirtus- és pálma-lombokat!”

Igen itt az olajág, ez ünnepen, elhoztuk azt magunkkal ünnepelt férfiú, mint érdemkorszorod egyik ékes-ségét, — itt van az befoglalva azon szives üdvöklivánatunkban, hogy a mennyei Gondviselés kegyéből még számos évekre terjedő életalkonyod legyen békés, nyugodt zavartalan; másik dísz legyen a tiszta nyugodt kedélyt megillető öröm mirtusa szeretetei családi körében s legfőkéül győzelmi jelvényül álljon a pálmaág, vagyis a pályá ötven éves terhe alatt emelkedő lelked nemes öntudata, hogy hasznos volt szolgálatod az egyháznak, a gyülekezetnek, s minthogy a művelődés, világosodás ügye nem csupán egyes felekezeté, vagy gyülekezeté, hanem magáé a társadalomé, s így az édes magyar hazáé is, boldogítson a nemes öntudat, hogy munkásságoddal immár félszázadot betöltött egyik hű szellemi napszámosa lehetsz nemzetünknek!

Légy mint ilyen mindnyájunk részéről üdvözölve, és a testi és lelki erő, jó egészség, gyönyörködtető esengő hang birtokában Isten áldó kegyelméből övezze még továbbra is halántékat ama szép ékes korona, a vénség, mely a híven teljesített köteletség útjában találtatott! Fogadd e külső mozzanataiban szerény, de annál mélyebb jelentőségű ünnepélyen az egyházunk, egyháztanácsunk és saját esekélyeséi nevében tolmácsolt érzelmek öszinte nyilvánítását.”

Erre Szöllősi István meghatóttan válaszolva rebegett köszönetet az egyház figyelméért s Isten áldását kívánta a felekezet tagjaira. Majd Szabó József, az egyház al-gondnok rövid, meleg szavak kísérettben nyújtotta át az egyház ajándékát, mely zárt levélben kétszáz frot tartalmazott. Ezt a jubilans meleg érzelme hangján köszönte meg. Majd a polgármester az ő megszokott kedves modorával tolmácsolta a város előjáróságának és összes polgárságának öszinte becsülését és ragaszkodását, mit Szöllősi hálás szívvel fogadott s azt a forró kívánságát fejezte ki, hogy a béke és szeretet angyala örködjék e nemes város minden lakosa fölött.

A leghatósabb jelenetek közé tartozott az is, melyben Terhes Pálné urnó, mint a tiszteletben részesülő veterán paedagogus egyik volt növendéke, a hálás tanítványa nevében az elérzékenyülés légy hangja mellett adott át ezüst tálcán egy becses művü czukortartót, a minek értéke mintegy száznegyvenforintot teszen. Természetesen erre sem maradt adós Szöllősi a hálás szívü üdvözléssel. Ezután Baksay István főgymnásiumi tanár lelkes szavakban és ékes előadással nyilvánítá a tanárikar

szives tiszteletét, melyre a leánynevelés tisztos bajnokszívet kérte az üdvözlőt, hogy a tanároknak fejzeze ki becses figyelméért nagyabecsülését.

Majd Glauf Pál, mint a helybeli testvér ág. ev. egyház lelkésze és küldöttségének vezetője tüzte föl a protestans testvérek nevében nagyabecsülését és szeretetük virágát a jubilans koszorujába. A testvérfelekezet lelkes szónokának e szavai sem maradtak hatás nélkül. Erre az ünnepelt ismét kedvesen nyilatkozott és tiszta szívvel óhajtá, hogy az atyafiság együtt lakozása legyen örökre békés meg gyönyörűség.

Most a gömörmegeyi általános tanítóegyesület megbízottja Perjessy László nyújtott az említett egyesület nevében elismerést az érdemnek. Szónoki hévvel és meleg-séggel emlegeté Perjessy tanár, hogy egy ily jeles férfiú hathatós példáján okulni törekszik az ifjabb tanító nemzedék s ez ünnepeltetésből erőt és lelkesedést merit a legszebb, de nehéz pályá göröngyös útaira. Szöllősiink eszmékben gazdag válasza után Törökly József helybeli községi iskolai igazgató vette át a szót és szívreható bensőséggel tolmácsolta a rimaszombati összes tanfériak tiszteletnyilvánítását s adta át — Nagy Zoltán tanító kezéből elvéve — a szép arany keretbe foglalt szép fényképet, melyen a rimaszombati összes pályatársak sikerült kécsoportja díszelg.

Nem kisebb jelentőségű volt a dr. Lichtschein orvos-tól rögtönzött jelenet sem, a melyben az izraelita község megbízásából rövid, de vervevel előadott pár szóban nyilvánítá a helybeli derék izraelita felekezet jó kívánságát és tette le az ősz férfiú kezébe az értékes, aranyozott ezüst serleget. Kiemelésre méltó a zsidóközség eme szép figyelemről tanuskodó eselekedete. — Legmeghatótt volt azonban ezen az ünnepen az a pillanat, melyben Szöllősi tanító dr. Lichtschein érzelmes szavára válaszul az a kiesiny leányok az ünnepelt köré gyűltek s a kedves kis Varga Juliska szép, tiszta hangon mondotta el gyermeki kívánságát, melynek ügyes előadása nagy korunk is becsületére válhatott volna.

E jelenetnél bizony kevés szem maradt szárazon, s itt is, ott is lehetett látni, a mint erős lelkü, s edzett férfiak is, nemesak gyengeszívü nők — törölgették a szív hurjainak érintését jelző könnyöket arcukról. S hogy még nagyobb legyen az öröm, s hogy még magasabbra fokozódjék a meghatottság, a mely már mintegy ott ült minden jelenlevő esillogó szempárján, kilép a papi szék-ből egy díszes alak: Debreczeni Gábor, a messze földről jött jóbarát s visszaemlékezve az ifjúkor örömeire, hévvel s barátságos szívvel nyújt kezét agg társának s borul egymás nyakába az ujkori Damon és Pythias. S a meghatottság már-már — azt gondolnád — nagyon is túl lép a korlátokon, de nem, mert a kimerülni alig tudó jubilans még az önzetlen barátságának is szentel néhány, szív-ből fakadt szót, sőt fejt felemelve buzgó imádságot rebeget az egész ünnepelő közönség füle hallattára Istenének, s agg Simeonként nyugszik meg böles rendelkezés, s a szív le-mélyebb s legnemesebb részéből feltörő halálját buzogja vallásosan érző, nemes kebléből. — Az ünnepség, a legmagasabb fokra hágott magasatos pillanat után, az „Isten áld meg a magyart” éneklésével ért véget déli 11 fél óra-
kor.

* * *

Délben 1 fél óra-
kor 120 terítékű díszebédre gyűlt egybe az ünnepelő sereg egy része, a melyen pompás étel-
lek, jó zene mellett mind végig emelkedett hangulat ural-
kodott; s valóban nem hiányzottak magyar szokás szerint szebbnél szebb felköszöntők sem, a melynek egész áradata özönlött el a derült kedélyű közönségen. A toasztok sor-
rendje ime ez volt: Terhes Pál a közönség felállása köze-
ben emelte poharát a szerett királyra, Molnár József
ügyvéd az ünnepeltre, mint buzgó énekvezérre és lelkes
tanítóra, Szöllősi István Molnár Józsefre, mint buzgó egy-
háztagra, Fornéth törvényszéki elnök Terhes Pálra s a
gondnokra mondott felköszöntőt. Aztán Groó Vilmos tan-
felügyelő s kir. tanácsos a hazafi tisztelet teljesítő leányta-
nitóért, Glauf Pál a köteletségét híven teljesítő, s a kor
színelonán álló tanítóért, Baksay István az alispánért,
Debreczeni Gábor esperes, az s kedves barátjaért, a men-
yének Terhes Liliának első nevelőjeért, Bornemisza
László a távol levő Csider Károlyért emeltek poharat,
Erre Molnár József ügyvéd olvassa fel egyenként az ün-
nepeltet érdeklő telegramokat, a melyek ezek: Fáy főis-
páné, Fazekas kecskeméti tanáré, Harinaczy Béláné, Bu-
za Jánosné sárospataki tanárné, mint volt két tanítványaé,
végül a nagy-rőcei polgári iskolai tanártestületé, a melyek
mindnyáján a legszivesebb jókívánatokkal voltak tele. —
Ismét megkezdődtek a toasztok s folytak olg némi me-
szakítással. Így például Singer S. Leo, rabbi bibliai vonat-
kozásokkal teljes, szép beszédben ismét az ünnepeltet él-
teté, Molnár József Dapsy Vilmost, Uthy Antal r. kath.
kántor és tanító a helybeli tanítók nevében a kettős tisz-
társat képes beszédben nagy melegséggel üdvözlé, Glauf
Pál Szalóczy Dánielt és Szabó Józsefet, Terhes Pál Deb-
reczeni Gábort, az ünnepelt jó barátját, Mihalik Dezső a
rimaszombati ref. egyház híveit, majd más valaki a ju-
bileum ügyében sokat buzgólkodott Terhes Pálné, Szabó
Samu Mihalik Dezsőt, Eva János az ünnepeltet, mint a
dal mesterét, Zehery megyei tisztviselő Singer S. Leot,
Baksay István Fornéth törvényszéki elnököt, Fornéth
elnök az ajtatosságot emelő, a szomorkodókat vigasz-
táló, a társaságban a harag villámai el oszlató, esengő
hangu énekvezérét, majd a rimaszombati lelkes hölgyeket,
Mihalik Dezső Baksay István tanárt élteté stb. stb.

Este aztán táncvizgalmot következett, a melynek köz-
zönsége szintén jól mulatott majdnem kivilágos virradtig.
Az első négyest mintegy 14 pár táncolta. A mellék ter-
mekben pedig vidám pohárköszöntés mellett kedélyes
és férfias eszevegések közt telt el az idő. — A táncmu-
latság jóvedelme, mint halljuk, mintegy 150 foritra
emelkedett.

Mindezek után mi is tiszta szívvel kiáltjuk: Szöl-
lősi Istvánt a jó Isten áldja meg mind a két
kezével!!
R. V. Gy.

CSARNOK.

Agár-verseny.

Nov. 9-10.

Egy kerek esztendő folyt le már azóta,
Hogy a Dobrán volt az első agár próba.

Egy kerék esztendő letelt lassan, szépen,
Újra felhangzott a dobrai térségen
Daliás leventék „hajrá” kiáltása.
Szép közönség is volt, hogy a versenyt lássa.
Annyi szép nő felett a nap régen ment le,
Az első közt ott volt a szép Bónis Lenke.
Vele egy kocsiban ült Farkas Erzsike:
A gömői urnók legkedvesebbike
Vig öröm zajától hangzott fel a róna,
Ott volt Szeleczkiné Szentiványi Rózsa,
Madarassy Dezső kedves felesége:
Jól oda illett e képnek keretébe.
Hogy végig tekinték a szép lányok so. n:
Ott volt Marton Anna és Szeleczky Jolán,
Bihary Luiza és Madarassy Vilma,
Ily virágok mellett a szív is kinyílna!
Élőkelő ifjak szép kedves csoportja
Szintén beillett e szép virág esokorba.

A verseny kezdetét Simonyinál vette,
Két agár lett mindég együtt leeresztve.
Először futott a Szeleczky „Kinesem”-je,
Ezt gróf Almásié a Lenke megverte.
Nem sokáig kellett új nyúl után várni
Erre lett eresztve a Kártya és Sári,
Az első a Kártya volt Fáy Barnaé,
A Sári ismerős, ez Beji Pistáé.
A nyulat mindkettő szépen kezdte vágni,
De a Kártya felett győztes lett a Sári.

Harmadik futásra következett erre
Dráskóczyé: Szarvas, Farkasé a Feske,
Bár első jó agár, az lett a hátránya
Hogy ha nyulat vágott, magát is elvágta,
Bár a nyulat vágni a Szarvas jól kezdte:
De hátránya miatt győztes lett a Feske e.

Következett erre Dráskóczy Suhancza,
S Bornemisza István szép Sürgöny agara,
Suhancz is kitünő nagy distáncziára,
De mint a Szarvasnak, az volt a hibája:
Nem vett Sinórt a nyúl, jobbra-balra szaladt,
Így a Suhancz felett a Sürgöny felmaradt.

Még két futás vala első napra hátra,
Bornemiszié ment Darázs és a Kártya (erővesztő)
Fölugrott a füles jól bent a térségen,
Keresztül ment tarlón, vetésen és réten.
De a két jó agár, mindenütt utánna,
Hadaricska vízen keresztül is vágva,

A nyúl a hegynek ment, cseplye, bokor, védte
De a domb közepén került terítékre.
A szép társaság az egész hecezet látta,
„Bravó”-t kiáltott a Kártya és Darázsra.
E szép hecezet véget ért, eltűnt a varázslat,
Kártya felett előnyt adtak a Darázsoknak.

Utolsó futása le lett még eresztve,
Elsőben felmaradt Sürgöny és a Feske,
Felugrott egy jó nyúl, és kifelé tartott,
Sinórt vett, nagyon ment, elérte a partot,
Sürgöny eleintén jól vitte a Sleppeit.

Bár a Feske el is ment a Sürgöny mellett,
De a nyúl sem rest ám, repül mint a Feske,
Nagyot bámul ott fenn a Sürgöny és Feske
Hadaricska tetőn szép zöld vetés felett:
Vajjon hova vitte a nyúl a levelet?
Visszavárván végre ezen két agarat,
Másmapi futásról mindkettő lemaradt.

Két óra elmúlva kezdődött az ebéd,
Egyről-másról vígan folyt ottan a beszéd,
Az alelnök szót kért, felállott mint szónok,
Értelmesen, szépen a hölgyekért szólott:
Elmondá, hogy miként alakult az egylet,
Mi mindent köszönhet ez a női kegynek,
Hol ők megjelennek, ünnep van a téren,
Mire felhangzott a szívből jövő „éljen!”
Négy óra elmúlva, vidám, jó kedéllyel,
A társaság oszlott jobbra-balra széllyel,
Az eldöntő versenyt megelőző éjre:
Gróf Almásynak volt a legtöbb vendége.

Másmnap reggel tizkor jött össze a sereg,
Várva, hogy ki lesz a szép ezüst serleg?
Három nyúl kellett még, bőven volt rá idő,
Nyullal bővülkedvén a dobrai mező.

Először futott a Sári és a Lenke,
A melyen a Sári jutott győzelemre:
Mádször jött újra a Darázs és Kártya (erővesztő)
Itt a Darázs mellett Kártya maradt hátra.

Jött fél óra múlva a Darázs és Sári,
— Sikerült dobrai jó nyulat találni —
Töltésen jobb felől fölugrott a füles,
Érdeklé várt a társaság, hogy mi lesz?
Sári és Darázs is a nyulat jól verte,
De az első díjat még is Darázs nyerte,
Így a Sári maradt a második díjra:
Várva, hogy jövőre a Darázst kihívja.

L. László.

Helybeli hírek.

Nyilvános hála és szives köszönet. Mindazoknak, kik engemet ötven éves jubileumom alkalmából szives üdvözléseikkel s jókívánataikkal megörvendeztettek: hálas és szives köszönetemet fejezem ki. — Rimaszombat, 1889. november 12. Szöllősi István.

Pusztulunk veszünk. ismét egy hasznos étellel lett kevesebb Rimaszombatban. Gyászlobogó leng a nép-bank, a város háza, a főgymnasium épületéről, jelentve, hogy Bernáth Gyula, a népbank buzgó igazgatója, a város egyik igen hasznos polgára, a főgymnasium szorgalmas pénztárosa, a jó családapa, a jó rokon, a hü férj, a jó barát nincs többé, a nemesen érző szív annyi szenvedés után megszűnt dobogni. Bizony-bizony megkeseredik a mi szívünk és felkiáltunk fájdalomunkban, miért kelle meghalni ily tevékeny embernek, ily jóra való férfinak, kedves családapának! Nem mehetett volna, nem szenvedhetett volna helyette számos más olyan, aki a föld terhe, embertársainak csak bajára szolgál! De ne zugalódjunk a sors ellen. Nem szenved legalább többé a nemesen dobbanó szív, mely oly igazán tudott szeretni. Isten veled jó lélek! Nyugodjál békén s találjon vigasztalást bánatos özvegyed, leljenek örömet apró árváid mi-

hamarabb az idő gyógyító balszámától! A család által kiadott gyászjelentés így hangzik. Özvegy Bernáth Gyuláné született Fáy Etelka, Pista, Ida és Géza gyermekeivel, ugyszintén dr. Bernáth István a legmélyebb fájdalommal jelentik felejthetetlen jó férjének, édes atyjuknak és szerető testvérének Bernáth Gyulának élete 40-ik, boldog házassága 11-ik évében, november hó 11-én, esti 7 és fél órakor, hosszas szenvedés után történt elhunytát. A boldogultnak hült tetemei szerdán, november hó 13-án, délután 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a rimaszombati sikertben örök nyugalomra tetetni. — Aldás és béke lebegjen a korán elhunyt drága porai fölött! — A temetésről, mely igen inpozansnak ígérkezik, lapunk következő számában bővebben szólnunk, mivel a gyászszertartás csak lapunk bezártakor veszi kezdetét. Egyébiránt városunk társadalmának eme hasznos tagjáról, a széplelkű polgárról még lesz alkalomunk megemlékezni!

Adomány. A rimaszombati protestans főgymnasium tanárkara és ifjúsága a Károli Gáspár emlékalapjára 28 ffrt 11 krt adományozott. Ezt az összeget, melyből a tanárok adománya 10 ffrt 50 krt tesz, az intézet igazgatósága a rendes helyére juttatta el.

A tornacsarnok építésének költsége. A helybeli protestans főgymnasium díszes tornacsarnoka összesen 6381 ffrt 82 krba került; ebből esik 900 ffrt a téglára, a mit a nemes város ingyen adott, tehát az intézet kiadása 5481 ffrt 82 kr., melyből 415 ffrt 27 kr. a felszerelésre jut; tehát az épület költsége tisztán az építésre 5066 ffrt 55 kr-ra rug.

Tűz. Városunk főpiacán egy uri lakház emeletén a eseléd gondatlansága miatt a kályhából kipattogó tűz a szoba szép szőnyegét meggyújtotta s már-már egy értékes butoradarab is lángba borult, a midőn a konyhából beszaladók eloltották a majdnem veszedelmessé vált tüzet.

Vármegyei újdonságok.

A kálósai új ev. ref. templom felszentelése mult vasárnapon szép ünnepességgel ment végbe. A gyengédkedő Kun Bertalan püspök ur helyett Nagy Pál gömői esperes mondott az ur asztalánál fenkölt imádságot; Kupay Dénes vályi lelkész a templomban, Búzi Márton kövesesi pap pedig az egyház udvarán tartottak alkalmi egyházi szónoklatokat. Túry Sándor hubói lelkész az uri szent vacsoránál agendált és a kenyeret osztogatta. Búzy Márton pedig a bort, Nagy Béla gömör-szkárosi lelkész egy kisdédet keresztelt, végre Konecz Károly lelkész Zeherjéről, egy házassaladó párt eskett össze. Az összes működő lelkész urak beszéde s imádsága igazán megható volt.

Kérelem és nyugtatványozás. Alírott tisztelettel kérem mindazon egyéneket, kikhez a simonyi Darnyával egyesült ev. ref. egyház történetét a szerencsétlen véget ért szerző emlékére állítandó sírkő költségei fedezése céljából bátorkodtunk Simonyiból bizalommal megküldeni, méltóztassanak nevezett egyház lelkészi hivatalához vagy a mű árát vagy pedig magát a művet beküldeni! Felülízetések hírlapilag nyugtáztatnak. Idáig felülízetek: Fáy Barnabás 4 ffrt 50 krt, Szijgyártó Soma 50 krt, Hajós Rózsa 50 krt, Halász Ferencz 50 krt, Fialka Erzsébet 1 ffrt 50 krt, Gömői Gizella 50 krt, Reisz Miksán 50 krt, Kolos Hona 50 krt. A jó szívek kegyes adományai szives köszönettel fogadtatnak. Simonyi 1889. nov. 7-én, Szűk Gyula, ev. ref. segédlelkész.

Önkéntes tüzoltó egyesület alakult Tornallyán a napokban. Elnökké Tornallyay Árpádot, főparancsolóvá Komor József takarékpénztári könyvvezetőt választák meg. Ez egyesület javára e hó 24-dikén tombolás táncmulatságot rendeznek. Örülünk, hogy Tornallya megérté a kor intő szótát és hogy lelkes fiai büszknek az intézményért. Kár, hogy a mulatságot nem a karácsony és újév közé eső időszakra teszik, hogy arra tőlünk is minél többen elrándulhatnának.

Közlekedés. Feled és Tiszolez közt e hó elsejétől fogva a 3252. számú tehervonat nemesak városunkig, hanem fel egészen Tiszolezig személyszállítással közlekedik. Feledről indul este 8 óra 47 perczkor, Rimaszombatra érkezik 9 óra 10 perczkor, tovább megy 9 óra 45 perczkor, Tiszolezra érkezik éjjel 12 óra 24 perczkor.

Betörés meglopás. Murány-Zdihaván e hó elején, éjnek évadján szolgálóégynek a kocsnába törtek be s onnan mintegy 30 ffrtot loptak el. Másnap a gazfiézők a nagy-rőzei járásbíróóság börtönébe kerültek.

Gyilkosság. Murányban magán háznál történt mulatságban, dulakodás közben Dovala György egy fejsze-csapással meggyilkolta Hodró Jánosné, Molitörisz János járásbíró erélyes föllepte kézrekeríté a gyilkost s börtönbe kísértette Nagyrőzére a csendőrökkel.

Vegyes hírek.

Érmekek kitünő iparosok számára. Az országos iparegyesület a hazai iparosokat előmenetelre buzdítani s az ipar előmozdítása körül szerzett érdemeiket elismerésben részesíteni és ezek által a hazai ipart előmozdítani kívánván, a kiváló iparosok számára a következő érmekek kiadását határozta el. Arany, ezüst- és bronz-díszérem oly iparosok számára, kik a rendszeres műves iparban (kézművesség) ipari jellegűk által kitüntének és a kik a kor kívánalmainak és a külfölddel való versenyképesség feltételeinek megfelelő ipartelep (gyár-műhely) hoztak létre s annak helyes vezetése által versenyezni képesek. Végül díszéremmel tüntetik ki azokat az iparosokat is, kik iparukat művészet irányban fejlesztik és e tekintetben figyelemre méltó sikert tudnak felmutatni. Az érmekek elnyerésére pályázhatnak minden Magyarországon lakó, illetőleg minden Magyarországon ipartelepvel bíró egyén. A pályázat az országos iparegyesület igazgatóságához ez évi december hó 31-ig nyújtandó be, s ahhoz melléklendők mind azok az iratok és bizonyítékok, melyek az érem elnyerésére szükségesek. Az igazgatóság a kiküldött szakértő bizottságok ajánlására itéli oda az érmekek és azokat a hozzájuk járuló okirattal együtt a legközelebbi rendes közgyűlésen ünnepiesen osztják ki.

Az eddig használatban levő négykrajczáros, mint mondják, nemsokára kimegy a divatból. A susztertallérnak esufolt rézpénzdarab helyébe azonban újakat vert a királyi pénzverőhivatal.

A kisiparosoknak. A cs. és k. hadügyminiszter ur f. hó 8-án kelt leirata értelmében a cs. és kir. hadsereg 1891-ben szükségelendő ruházati és felszerelési cikkeinek egy részét kézműves ipar útján kívánja beszerezni. Az ev ügyre vonatkozó hirdetmény szövezerinti szövegben alább közöljük, mindamellott különösen megfigyelendőnek jelezzik e helyütt is egész általánosságban azt, hogy a vonatkozó hirdetmény határozott komoly szándékra mutat a kézműves iparnak foglalkozást adni, hogy az érdekelt köröknek a kézműves ipar részesedésének lehetővétetele ügyében előterjesztett javaslati, legnagyobb részben figyelembe vétettek. Részleteiben pedig nevezetes az, miszerint csak honos, saját műhelyvel bíró adófizető kézművesek vállalkozhatnak szállításra; miszerint ajánlatok már 500 ffrtot meghaladó pénzértékű részletek szállítására is tehetőek. — Bánatpénz esak a szállításra történt ajánlat elfogadása után teendő le, mely a szállítás pénzértékének 10%-át teszi ki. — Mustrák, illetve a cikkek mintáival az árak megterítése ellenében, a katonai hatóságok szolgálják. Van tehát alírott kamarának alapja, hogy e nagy fontosságú, több tekintetben vívmányunk tekinthető hirdetményt a kerület iparosainak, iparhatóságainak, társulatainak és legfőképp az ipartestületeknek szives figyelmébe ajánlja. Utóbbiaknak azért is, mert az ipartörvény 126. §-a értelmében egyenesen hivatásnak látja a testületnek abban a kamara, hogy a kézmű iparosok anyagi érdekeit, előmozdítsa. — A kamara e felhívás közzétételével nem látja teendőit végezve, s legkevésbé sem tér ki a munka elől. — Módot nyújtandó az érdekelteknek az ügy részleteinek megbeszélésére, felkérjük azon iparosokat, kik akár társulatok útján, akár az érdekelt ipartestületek képviselőiben értekezni óhajtanak, ebelti szándékukat, a testületek és társulatokat, hogy képviselőjüket (nov. hó 20-áig) jelentsek be, kiket is legkésőbb november hó végén az értekezlet idejéről értesíteni fogunk. Egyelőre is kijelentjük, miszerint vállalkozunk a) a minták költségmentes beszerzésére, b) az ajánlatokat költségmentes felszerelésére c) végül annak kieszközölésére, hogy minél több ajánlat fogadtassék el s minél magasabb jutaléka a beszerzendő mennyiségeknek biztosíttassék. — Miskolczon, 1889. okt. 25-én. — A miskolci kereskedelmi és iparkamara: Radvány István elnök, Dr. Kovács Gyula titkár.

Hirdetmény. A kis iparosok ohaja és törekvéseinek megfelelően a cs. és kir. hadügyminiszterium újabb kísérletet kíván tenni s a mellékelt kimutatásban foglalt ruházati és bőr felszerelési cikkeket, melyek az évi szükséglet 1/4 részét teszik, egyelőre az 1891-ik évben egyes kis iparosok útján ohajtja beszerezni. — Hogy minél több kis iparosnak tegye lehetővé a részvételt, határozta, hogy a szállítást apró részletekben adja ki, a lebonyolítást egyszerűsíti s lehető könnyítéseket tesz. — Ha a kísérlet eredményre vezet, jövőben állandóan és hasonló módon fogja a szükséglet egy részét fedezni. A szállításhoz részt venni ohajtnak a következők szolgáljanak irányadóul: — 1. Ajánlatot a szállítás egy részletének vállalására csak az osztrák-magyar monarchia területén lakó, adófizető kis iparosok tehetnek, olyanok, kik a megrendelendő cikkeket tényleg saját műhelyeikben állítják elő. — 2. Gépet az előállításnál használhatnak ugyan, de a lábbelieknek minden esetre varva kell lenniök. — 3. A 2-ik számú felszerelési raktár szükségletét egészben magyar kis iparosok fogják fedezni. — 4. A szállítás legkevesebb 500 ffrt, legfeljebb 1500 ffrt pénzértékű képviselő részletekben fog kiadatni. — 5. Több részletnek egyesítése egy közben a megrendelésnek átengedése egy más egyénre — bármily alakban is — megengedve nem lesz. — 6. A beszállítandó cikkek ugy az anyag minőségét tekintve, mint a forma-nagyság és készítés módjára nézve szigorúan a felszerelési raktárakban megtekinthető minták szerint készítenődök. Ezen minták a felszerelési raktárakban bárki által megtekinthető, sőt készpénz fizetés mellett meg is szerezhetőek. — 7. Hogy a hadügyi kormány a pályázók szállítási képességéről meggyőződhessek köteles a vállalni ohajtó a cs. és kir. hadügyminiszteriumhoz intézendő ajánlatához mindazon cikkek-ből, melyeket szállítani kíván egy-egy mintát beküldeni. Az előírás szerint készült munkákat a hadügyi kormányzat az ajánlott árban átveszi. — 8. Azon ajánlattevők, kik a szállítás egy részletének készítésére megbízást nyerne, tartoznak a vállalt kötelezettség biztosítására a vállalt munka pénzértékének 10%-át ovadék ezímen azon hadfelszerelési raktárnál letéteményezni, melyhez a cikkek-eket szállítják. — 11. A teljesen felszerelő, bélyeggel ellátott ajánlatok legkésőbb 1890. év február 27-ig a cs. és kir. hadügyminiszteriumnál nyújtandók be, stb.

Értesítés. A m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur értesítése szerint Szendrőn folyó november hó 18-án pót országos vásár fog tartatni. Miről az érdekeltet tudomásáért végett értesítjük. — Miskolczon, 1889. nov. 2. A kereskedelmi és iparkamara elnöksége: Radvány István, elnök, Dr. Kovács Gyula, titkár.

Értesítés. A bolgár fejedelemségi hadügyminiszterium a hadsereg részére 14.000 drb kéziásó beszerzését tervezi: Az ajánlati tárgyalás november hó folyamán lesz. Felvilágosítással Szófiában főconsulunk szolgál. — Miskolczon 1889. október 31-én. — A miskolci kereskedelem és iparkamara: Radvány István elnök, Dr. Kovács Gyula titkár.

Üdvözlések. Mint igen jellemző néprajzi dolgokat az ethnografusok rendszeren fel szokták jegyezni a különböző nemzetek köszöntési módját s rendszeren csudálkozik az olvasó azon a sok furcsaságon, melyeket különösen a keleti népeknél szokott tapasztalni; némelyek a földreborulnak, mások orruk hegyeit érintik össze stb. Pedig valószínűleg a legtöbb furcsaság a művelt népeknél fordul elő. Tős gyökeres magyar ember „jó napot” kíván, a városi „alázatos szolgálja” embertársának s még akkor is „van szereneséje” mikor vendégét nem látja szívesen. Az üdvözlésekkel együtt a főnek és deréknek némi meghajtással jár; ebből kifolyólag a kervényezők nagyon meghajtja magát épen mind az udvarias, — a „rangos” fejét bitezenti meg, — a gögös csak szeméit hunyorítja, a siető kezével int, — ehhez képest némelyek kalapjukat leveszik, mások csak megmozdítják, ismét mások csak odakapnak, esetleg tisztán egyet a bőlesesség fedőjén. Közele ismerősök kéz-adással terjesztik egymás közt a bacillust.

Vettük a következő előfizetésre felhívó iratot: Azt véljük, kötelességet teljesítünk irodalmunk és pártolói iránt akkor, mikor Peres Sándor „Szünórák”

ez. költeményeit a könyvpiaconra bocsátjuk. A derék paedagógust mint derék költőt mutatjuk be, s tudjuk, hogy a „Szünörök” csak növelni fogja azt a szellemi élvezetet, melyet fiatal, de általunk már évek óta ismert költőnk egyes, itt-ott s többnyire alnév alatt megjelent költeményei okoztak. Egyszerűleg ömlik el e verseken, melyekből nemes érzelmek és gondolatok ragyognak felénk s derült világnézet mosolyog reánk. A „Szünörök” 8—9 íven f. évi december hó végén jelenik meg oly esinos kiállításban, a mely már egymaga is kedvessé, ajánlatossá teszi a művet. I—1 példány előfizetési ára: 1 frt, mely előre beküldhető avagy utánvétellel fog a megrendelőktől beszerezni. Tájékoztás végett kérjük az előfizetési összeget, illetve a megrendelést hozzánk f. évi november hó 30-ig beküldeni. Gyűjtőknek 10 példány után 1 tiszteletpéldánnyal szolgálunk. Minden küldeményt alulírott czélghez kérünk czímezni. Losonczon. (Nógrádm.) 1889. október 15. Kármán irod. és sajtórészvénytársaság.

„A magyar közmondások könyve” czimű munka szerző-kiadója lapunk útján tudatja a t. olvasó közönséggel, miszerint műve befejezéséhez közeledik. Mintán Szürmay, Dugonics (1. kötet), Ballagi, Erdélyi, Pelkő, Margalics, Lehoczky, Wiegand-Czanyuga és Szvorényi szorosan ily tárgy munkáit e művéhez forrásul már használta, most arra kéri lapunk t. olvasóit, hogy az esetleg birtokukban lévő hasonló tartalmu magyar műveket — nevezetesen Dugonics 2-ik kötetét, Kovács Pál és Noszko Alajos könyvét — ideiglenesen használatra, — valamint a vidékükön gyűjtött magyar közmondásokat és példabeszédeket f. évi nov. végéig — hozzá beküldeni szíveskedjenek. Műve 1890. elején hagyja el a sajtót s — előre nem látott nagy terjedelme (400—450 lap) s az ez által keletkező nagy nyomda-költség miatt — nem mint az előbbi főlhívásban jelezve volt (1 frt), hanem 1 frt 50 krért rendelhető meg. Az előfizetési vagy előjegyzés pedig legkésőbb f. évi december hó 31-ig eszközölendő, mely időn túl csakis 2 frt bolti áron rendelhető meg a mű. Czím: S i r a s a k a A n d o r, Pésett.

A 30.000 példányban megjelenő „Budapest” czimű képes politikai napilap, — mely immár XIII-ik évfolyamát futja, — évről-évre nagyobb elterjedésnek örvend. Ma már annyi példányban jelenik meg, hogy két rotációs-gépen nyomják, a mi hírlapirodalomunkban valóban páratlanul álló eset. A „Budapest” e szokatlan elterjedését egyrészt határozott nemzeties független irányának és kitűnő tudósításainak, másrészt pedig eredeti rajzok után készült képeinek köszönheti. A „Budapest”, — nem esinálva kétkülaesos politikát, mint az mai napig már a hírlapirodalomban is szokásos, — nyíltan és kitértően Magyarország teljes állami függetlensége és önállósága mellett küzd. Azt akarja, hogy legyen önmálló vámtérületünk, nemzeti hadseregünk, saját bankunk, külön külképviseletünk; szóval odatörökszik, hogy hazánk minden idegen beavatkozástól menten saját maga intézhesse államügyeit. S e törekvésben politikai életünk olyan kitűnőségei támogatják, mit Irányi Dániel, Ugron Gábor, Madarász József, Thaly Kálmán, Polónyi Géza, Törzs Kálmán, Petrich Ferencz, Lukács Gyula, Orbán Balázs, Tóth Ernő, Enyedy Lukács, Mezei Ernő stb., kiktől ismételtlen hozott már a „Budapest” nagyérdemű közleményeket, s a kiknek ígéretét bírja a szerkesztőség, hogy a lapot szellemileg továbbra is támogatni fogják. De a „Budapest” nyíltan bevallott politikai irányának szilárd és következetes megtartása mellett arra is kiváló gondot fordít, hogy olvasói ugy a hazai, mint a külföldi nevezeteseb eseményekről gyors és megbízható értesülést nyerjenek. E végből olyan levelezői kart szervezett, a minő egy lapnak sincs. Csak itt az országban 254 rendes levelezője van a „Budapest”-nek. E mellett állandó tudósítókat tart Bécsben, Belgrádban, Bukarestben, Berlinben, Konstantinápolyban, Párisban, Pétervárott, Rómában, Zsófiában, Zágrábban és New-Yorkban. A párisi kiállításra külön állandó tudósítót és rajzolókat küldött a „Budapest.” — Turinban, Kossuth Lajos nagy hazánkfia külön is fogadta ez év nyarán a „Budapest” rajzolóit, kiktől több eredeti rajz vár megjelenésre. A szórakoztató olvasmányokra szintén nagy súlyt helyez a „Budapest.” — Tárca-rovata élénk és változatos; a mit eléggé igazol az is, hogy a közlemban irodalmunk majd mindegyik jelese felkereste dolgozataival a „Budapest”-et. — Költeményeket hozott: Abonyi Emiltől, Bartók Lajostól, Illyés Bálintól, Inezdi Lászlótól, Kiss Józseftől, Komócsy Józseftől, Kisteleki Edétől, Koroda Páltól, Ney Ferencztől, Luby Sándortól, Pósa Lajostól, Petri Mórától, Reviczky Gyulától, Várady Antaltól stb. — Tárcaákat irtak: Abrai Károly, Bródy Sándor, Degré Alajos, Erdélyi Gyula, Haller József gr., Murai Károly, Porzsolt Kálmán, Sebők Zsigmond, Sziklay János, Tolnai Lajos, Vay Sándor gr., stb. Regényeire hasonlókép mindig kiváló gondot fordít a „Budapest”; arra törekedvén, hogy ne csak érdekesítő, hanem irodalmi színvonalon állók is legyenek, a mire nézve különben elég kezességet nyújtanak állandó regényírói, u. m. V. Gaál Karolina, Murai Károly, Mártonffy Frigyes, Sziklay János, Mártai B. Béla, Tolnay Lajos, stb. Ezek mellett a „Budapest” folyvást három regényt közöl egyszerre, sőt midőn közlendőinek anyaga megengedi, négy regényt is közöl, mint azt a nyár folyamán is tette. — Ezekén kívül, „Uj Budapest” czim alatt vasárnapoként humoristikus hetimelléklet csatoltatik a főlaphoz egészen ingyen. E humoristikus melléklet kifigurázza a politikai és társadalmi élet ferdeségeit, hoz józú adomákat, tréfás megjegyzéseket; végül pedig minden héten egy-egy talányt közöl, a melynek megfejtői között érdekes jutalomkönyveket sorsol ki. — Ha még tudjuk, hogy e lap „Kis Gazda” rovata ugy a mezőgazdaságra, mint az iparügyekre kiváló gondot fordít, s a közzgazdaságot, — a többi lapoktól eltérőleg — akként kezeli, hogy az bárki által könnyen megértessék; ugy bátran elmondhatjuk, hogy a „Budapest” — mely tényleg a legolcsóbb lap hazánkban — minden tekintetben alkalmas arra, hogy minden magyar család állandó látogatója, házi barátja legyen. Előfizetési ára egy hóra csak 1 frt; negyedévre 3 frt; félévre 6 frt; egy évre 12 frt. — A „Budapest” előfizetői még a következő kedvezményben részesülnek: — Aki egész évre előfizet s az előfizetési összeget (12 frt) egyszerre küldi be, az a „Budapest” Nagy Képes Naptárát ingyen, aki félévre előfizet s az előfizetési összeget (6 frt) egyszerre küldi be, az a „Budapest” Kis Képes Naptárát ingyen vagy a Nagy Képes

Naptárt 40 krért, aki negyedévre fizet elő s az előfizetési összeget (3 frt) egyszerre küldi be; az a „Kis Képes Mese-naptár” ingyen vagy a Nagy Naptárt 50 krért, vagy a Kis Naptárt 25 kr. kedvezményes ár mellett fogja kapni. — Mutatványszámokkal bárkinek ingyen szolgál a „Budapest” kiadóhivatala, IV. ker., Sarkantyús-utca 3. sz. a.

Warner Safe Cure-jét méltán tartják az ujkor legfontosabb higiéniai találmányának, mert a vese-, máj- és hólyagbajok gyógyításánál a legnagyobb eredményekkel dícselkedhetik, a mire nézve legfőnyesebben szóló bizonyíték a következő: Tavaly nyáron Karlsbadban tanácsért fordultam egy orvoshoz, a ki konstatálta, hogy epeköben valamint májdagamatban szenvedek. Azt rendelte tehát, hogy használjam itt a kurát. Ezt azonban nem igen lehetett rajtam végrehajtani, jóllehet állapotom igen aggasztó volt. Nem tudtam többé ülni s gyötrettem volt, ha éjjel az ágyban feküdtem. Étvágyamat majdnem teljesen elvesztettem az ételnél nálam olyan ize volt mint a földnek. Ezenkívül nagy hajlamom volt a szédülésre, ajúlásra, szurást és fájdalmat is éreztem jobb oldalamban, mely, ha feküdtem, még rosszabbra vált. Igen gyér volt a vizelelválasztás is. E szomorú állapotomban figyelmeztettek Warner Safe Cure-jére s én ezzel is próbát akartam tenni. A hozzá mellékelt brosjúra csak megerősített elhatározásomban, hogy azt a kurát használjam, hogy visszakapjam egészségemet. Legjobb lélekel tudathatom tehát, hogy hál Istennek megszabadultam bajomtól s minden szenvedőnek azt a tanácsot adhatom, hogy ezt a csodatevő szert bizalommal használja, mert egyedül csak ez a szer mentett meg családomnak. Brandl Fáni dívatárúsnő. Königsberg az Eger mellett. Egy palaezk ára 2 frt. Kapható az ismert gyógyszertárakban. Főraktár: Salvátor gyógyszertár Pozsonyban és Török J. gyógyszer-tárában Budapesten.

Hivatalos közlemények.

Gömörvármegye alispáni hivatalától.

Hirdetmény.

A folyó évi október hó 18-án tartott m. biz. rendes közgyűlés határozata értelmében az 1890. évre a megyei szolgaszemélyzet ruházata, irodai szerek s a megyeháznál

szükséges világítási anyagok arlejtés vagy alku-egyezmény útján lévén az eddigi gyakorlathoz képest beszerzendők, e végből eljárás határidőül a f. évi november 25-ik napjának d. e. 9 órája Rimaszombathban a vármegye székházához kitűztetik.

Egyszersmínt vállalkozók ezen határidőre a szükséges bimatpénzzel ellátva ezennel meghivatnak.

A feltételek iránt a vármegye számvevői hivatalánál időközben bővebb felvilágosítás nyerhető.

Rimaszombat, 1889. évi november hó 7-én.

Alispán helyett: Ujházy, főjegyző.

Gömörvármegye alispáni hivatalától.

Hirdetmény.

14826. sz. — A megyei bizottság kiegészítése végett megtartott választások igazolását az igazoló választmány folyó hó 20-án esetleg 21-én tartandó nyilvános ülésben teljesíteni.

Rimaszombat, 1889. nov. 9-én.

Ujházy Lajos, főjegyző.

mint az íg. vál. jegyzője.

Felelős szerkesztő: **Dr. Veres Samu.**

Kiadó-tulajdonos: **Dr. Bernáth István.**

Nyiltér *)

Nyilatkozat.

Alólírottak ezennel bizonyítjuk, hogy a Sándor Béla rimaszécsi jbeli főszolgabíró és Dráskóczy László urak között felmerült becsületbeli ügy mai napon előttünk, — a lovagiaság szabályai szigorú megtartása mellett — elintéztett.

Rimaszombat, 1889. nov. 12.

Fáy Barnabás, Szentmiklóssy István,
Lukács Géza, Kubinyi Géza,
mint a Sándor Béla ur se- mint a Dráskóczy László ur
gedői. segédei.

*) E rovat alatt közlöttékért felelősséget nem vállal a Szerk.

M a g á n - h i r d e t é s e k :

Szabad kézből eladó.

Rimaszombathban egy két lakásra felosztható és külön udvarral bíró jó karban levő **kőház** a Széchenyi-kert közelében (Sodoma-utca), — továbbá a magyar-pokorági-utra járó öt hold **szántóföld** szintén eladó. — Venni szándékozók értekezhetnek Erdélyi Szabó János tulajdonossal.

P é n z t ^{10—10}

sorsjegyekre, értékpapírokra, bank, zálogjegyekre, vidéki takarékpénztári részvényekre, részletivekre, arany- és ezüst pénznumékre bármily összegig olesón ad

L Ö R Y J.

banküzlete

Budapest, IV., hatvani-utca 17.

Pályázati hirdetmény.

1692. sz. — Szab. Rimaszombat r. t. városánál rendszeresített **állatorvosi állásra** annak betölthetése végett ezennel pályázat nyittatik; felhivatnak mindazon okleveles állatorvosok, kik ezen **700 frt évi fizetés** s magánosoknál teljesített szolgálat után látogatás szerint megállapított díjazással összekötött állást elnyerni kíván-

ják, hogy ez iránti állatorvosi oklevél, magyar állampolgárság, erkölcsi magaviselet, eddigi alkalmaztatásuk igazolásául szolgáló oizonyítványval felszerelt pályázati kérvényeket a polgármesteri hivatalnál **f. évi december hó 10-ig adják be**, a később érkezendő kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Az állás a megválasztandó állatorvos által 1890-ik év január hó 1-én lesz elfoglalandó.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város képviselőtestületének 1889. év november hó 6-án tartott közgyűléséből.

Szabó György polgármester.

Községeknek külön árak!!

Száj- és körömfájás

ellen

leghathatósabb szer

a

CREOLIN

melyet **szavatolt kitűnő minőségben**, kicsiben is jutányosan ajánl:

SZÁVOSZT ALPHONS

az országos magyar gazdasági-egyesület pártfogása alatt álló magkereskedés és gazdasági czikke üzlete **Budapestben, Arany János-utca II. szám.** 5—5

Védjük meg lovainkat a nedvességtől és hidegtől.

Az első és legnagyobb **lótakarógyár főtárháza** szállít a **legsolidabban és legtartósabban elkészíteit, nehéz, tömör takarót** a következő bámulatos olesó áron: **Elsőrendű lötakarót**, a mely mintegy 190 cm. hosszú, 130 cm. széles, szürke alapszínben élénk esíkokkal, vastag és meleg, darabonként csak 1 frt 80 krért. Ugyanolyan két méter hosszút, 1½ méter széleset, darabonként csak 2 frt 30 krért.

Ékes, kénsárga vagy szürke **kocsitakarót** négyszeres, fekete-vörös vagy kék-vörös esíkokkal, mintegy 2 méter hosszút, 1½ méter széleset, darab számra csupán 2 frt 80 krért.

Pompás sárga, urasági Double-takarót, ugyszintén pompás szőnyeget darab számra csak 3 frt 80 krért. Az elismerő iratok közül a századik így szól: „Szíveskedjek Ön a lovasszázad részére a leggyorsabban még küldeni 10 drb, 2 frt 80 kros kénsárga takarót, mint előbb. A Ferencz József császár nevével viselő, es. kir. 4. Uhlanus ezred első lovasszázada.” — Gyorsan szállítok mindenfelé postán, vasuton vagy hajón, utánvét vagy az ár előzetes beküldése mellett is.

5—10

Czím mem: **Pferde-Decken-Fabriks-Niederlage: Edmund Rauscher, Wien, Weingärber Nro 231.**